

Krátká historie civilizace, Laurent Guyénot

[UR unz.com/article/a-short-history-of-civilization](https://unz.com/article/a-short-history-of-civilization)

March 31, 2023

[← Martin Luther King: Byl dost dobrý...](#)

[Archiv Laurenta Guyénota](#)

Krátké dějiny civilizace

[Laurent Guyénot](#) • 31. března 2023

• 6 400 slov • [12 Comments](#) • [Odpovědět](#)

[Sdílejte s Gabem](#)

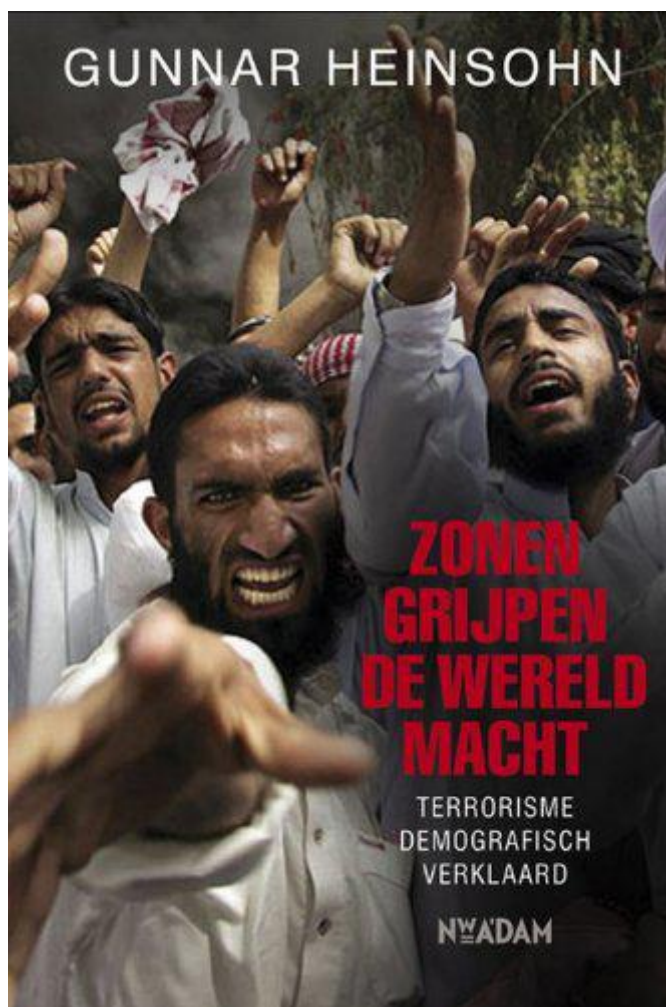
[A Tribute to Gunnar Heinsohn \(1943-2023\)](#)

Profesor Gunnar Heinsohn zemřel 16. února 2023 . Vyučoval sociologii a ekonomii v Gdaňsku, kde se narodil, žil a zemřel, a v Brémách, kde založil institut Rafaela Lemkina pro srovnávací výzkum genocidy. Jeho kvalifikace byla nepochybně založena na jeho prohlášení víry, že holocaust je „jedinečně jedinečný“ . Jeho kniha *Söhne und Weltmacht* („Synové a světová moc“), poprvé vydaná v roce 2003, přitáhla pozornost vojenských stratégů a Heinsohn se stal členem NATO Defense College a častým hostem řečníka o „válečné demografii“ (viz zde například). Když před několika měsíci vrcholilo aktuální dění , Heinsohn ve skutečnosti zněl jako mluvčí NATO. vtato recenze *Sons and World Power* , Göran Therborn píše:

Knihy byla napsána v době před invazí do Iráku, jejímž byl Heinsohn horlivým zastáncem, a obsahuje svůj podíl ponurých meditací o „genocidních diktaturách“ a „zbraních hromadného ničení“. ... Ve skutečnosti se zdá, že Heinsohnovou první mezinárodní láskou je Izrael [kde žil v letech 1976 až 1978], nebo hlouběji judaismus, který považuje za etický příklad. (Toto není výraz žádného etno-náboženského šovinismu, ale ideologická volba. Jako syn kapitána ponorky Třetí říše Heinsohn pravděpodobně neměl žádné důležité židovské předky.)

Z tohoto krátkého úvodu se budete divit, proč si myslím, že tento Gunnar Heinsohn stojí za poctu na *The Unz Review* . Ve skutečnosti mě

zajímá jiný Gunnar Heinsohn: revizionista prvního tisíciletí, jehož práce mě nějakou dobu fascinovala (dávno předtím, než jsem si uvědomil jeho geopolitické a holokaustické názory). To, že oba Heinsohnové jsou jedno a totéž, může být politováníhodné a někteří

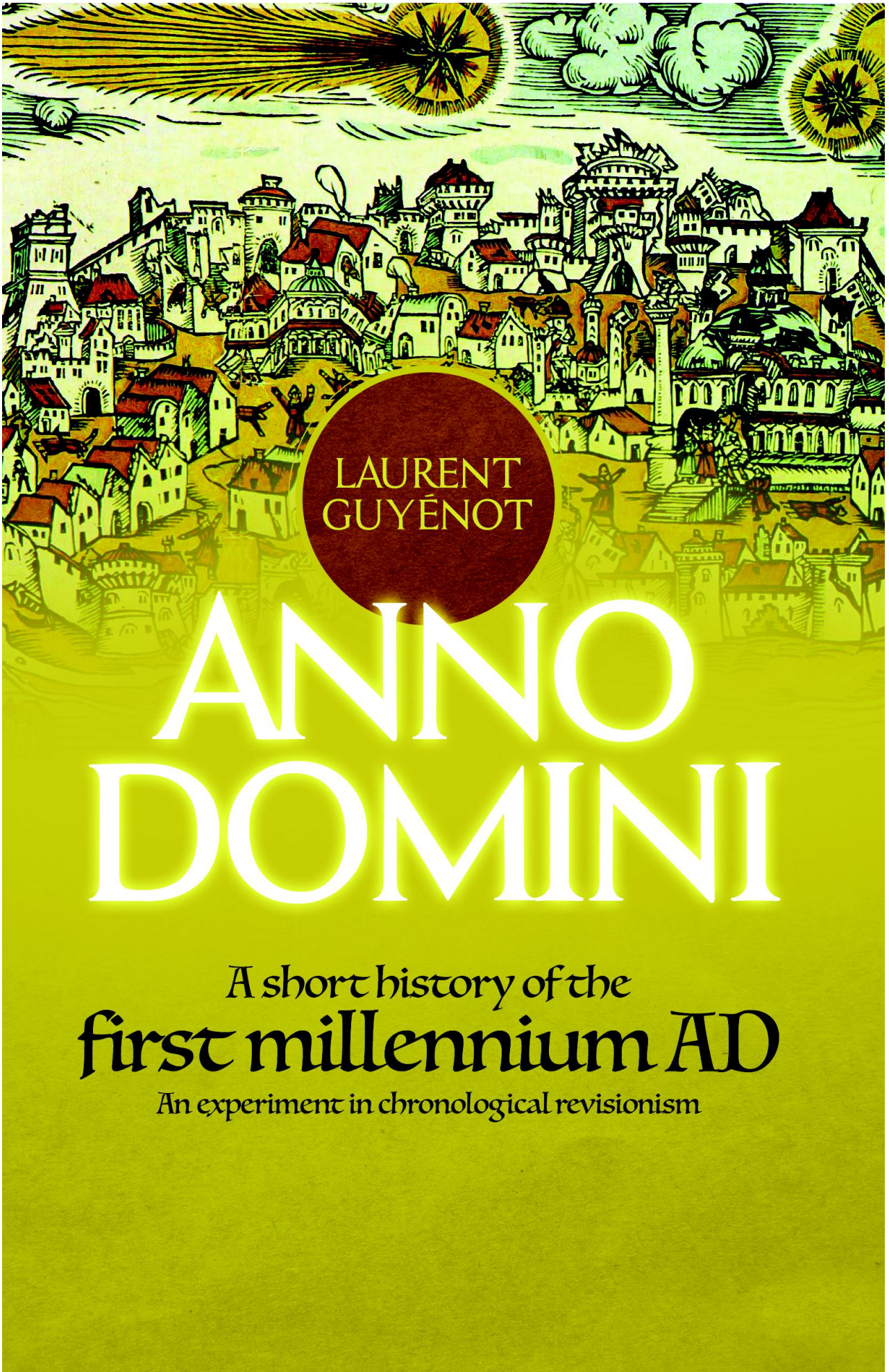

dojdou k závěru, že chronologický revizionismus je psychopatem NATO. Jen si myslím, že i vysoce inteligentní a zvědaví muži mohou mít své kognitivní zábrany, vyplývající z osobní, rodinné nebo národní historie. Pokud život půjde i po smrti, pak se Gunnar může ještě naučit pár věcí ve Valhale a brzy to bude moci říct svému otci Heinrichovi, stejně jako Monika Schaefermatce: "Promiň tati, mýlil jsem se ohledně holocaustu." Mimochodem, svého otce na tomto světě nikdy nepotkal, narodil se v nacistickém Dantzigu (Gdaňsk) šest měsíců poté, co v květnu 1943 zmizel se svou ponorkou u kanadského Newfoundlandu. Takový start do života jistě něco otiskne do vašeho osudu. V každém případě jsem rád, že jsem měl možnost si s ním vyměňovat e-mail a že jsem z něj udělal občasného čtenáře *The Unz Review*.

Heinsohn měl původní teorie o mnoha věcech. Zapůsobila na mě zejména jeho teorie o honu na čarodějnice v 16. století jako o skutečné válce proti odvěkým tajemstvím porodních asistentek v oblasti antikoncepce a potratů, v době, kdy se demografie stala státní politikou. Jeho teorie je diskutována v nejlepší knize na toto téma, John M. Riddle, *Eve's Herbs: A History of Contraception and Abortion in the West*, Harvard UP, 1997.

Ale jak jsem řekl, tato pocta je pro Heinsohna, teoretika chronologie založené na stratigrafii, která zkracuje první tisíciletí našeho letopočtu o dvě třetiny. Poté, co několik let studoval jeho články přeložené do angličtiny, křížovou kontrolou jejich informací a jejich propojením s jinými přístupy jsem publikoval čtyři články v *The Unz Review* pod názvem „The First Millennium Revisionist“, „příčemž poslední dva byly většinou založeny na jeho práci.

Rozhodl jsem se je nepodepsat, protože považuji tuto oblast výzkumu za experimentální, neprůkaznou a nepodstatnou, a nechtěl jsem, aby byla jakkoli zneužívána k poškození mnohem důslednějšího hledání pravdy, jemuž jsem propůjčila své jméno. výzkum JFK, 9/11, a biblicko-sionistické světové spiknutí. Nyní přebírám odpovědnost za tyto články a shromáždil jsem je v knižní podobě pod názvem Anno Domini: Krátká historie prvního tisíciletí našeho letopočtu. (Těžili z

LAURENT
GUYÉNOT

ANNO DOMINI

A short history of the
first millennium AD

An experiment in chronological revisionism

příspěvků mnoha komentátorů UR, kterým vyjadřuji svou vděčnost.) Můj hlavní důvod, proč je nyní podepisuji, kromě toho, že se tu a tam objevilo mé autorství, je ten, že je pro mě obtížné udržet svá zkoumání zkreslení západní historiografie odděleně od hypotézy o chronologickém rozměru těchto zkreslení. A myslím si, že je důležité, v tomto zlomu v dějinách západní civilizace, ponořit se co nejhlouběji do hlavních příčin nesnáze Západu a odhalit celý rozsah toho, jak jsme byli podvedeni „Lidem of lež“, přímo nebo nepřímo prostřednictvím křesťanství. V tomto článku aktualizuji své články o revizionismu prvního tisíciletí o další poznámky.

Než se však dostanu do prvního tisíciletí našeho letopočtu (neboli CE, abych byl v souladu s Heinsohnovou terminologií), začnu chronologií před naším letopočtem jako příležitostí představit jednu doménu Heinsohnových výzkumů, o které jsem se dříve nezmínil. Dlouho předtím, než začal v roce 2013 dekonstruovat standardní chronologii prvního tisíciletí, Heinsohn zpochybnil data starověkých předřímských civilizací, počínaje svou knihou z roku 1988 Die Sumerer gab es nicht („Sumerové neexistovali“), která následovala v roce 1990. knihou napsanou společně s Heribertem Illigem s názvem Wann lebten die Pharaonen? („Kdy žili faraoni?“). Nemám žádné zvláštní odborné znalosti, abych mohl posoudit Heinsohnovo datování starověkých říší, takže je otevřen pro komentáře.

O chronologii toho moc nevím 🎵

Nemůžete cestovat časem, jako můžete cestovat vesmírem. To dělá obrovský rozdíl mezi geografii a chronografií. Matematik Anatolij Fomenko jednou řekl, že historici nevědí, co je historie, protože nikdy nezpochybňují základní časovou osu světových dějin, které je učili na základní škole. Aniž by o tom přemýšleli, jednoduše předpokládají, že je to stejně bezpečně zavedené jako mapy na zdi jejich třídy. V žádné nedávné knize profesionálního historika jsem nikdy nečetl žádnou otázku ohledně přijatého data té či oné události, ať už je to pár let. Historici prostě chronologii neřeší. Nechávací to na

chronologech. Ale chronologové jsou vyhynulý druh. Poslední byli spatřeni v roce 1770 a pracovali na „umění ověřovat data historických faktů z map, Dnes je toto umění ztraceno, protože už není potřeba.

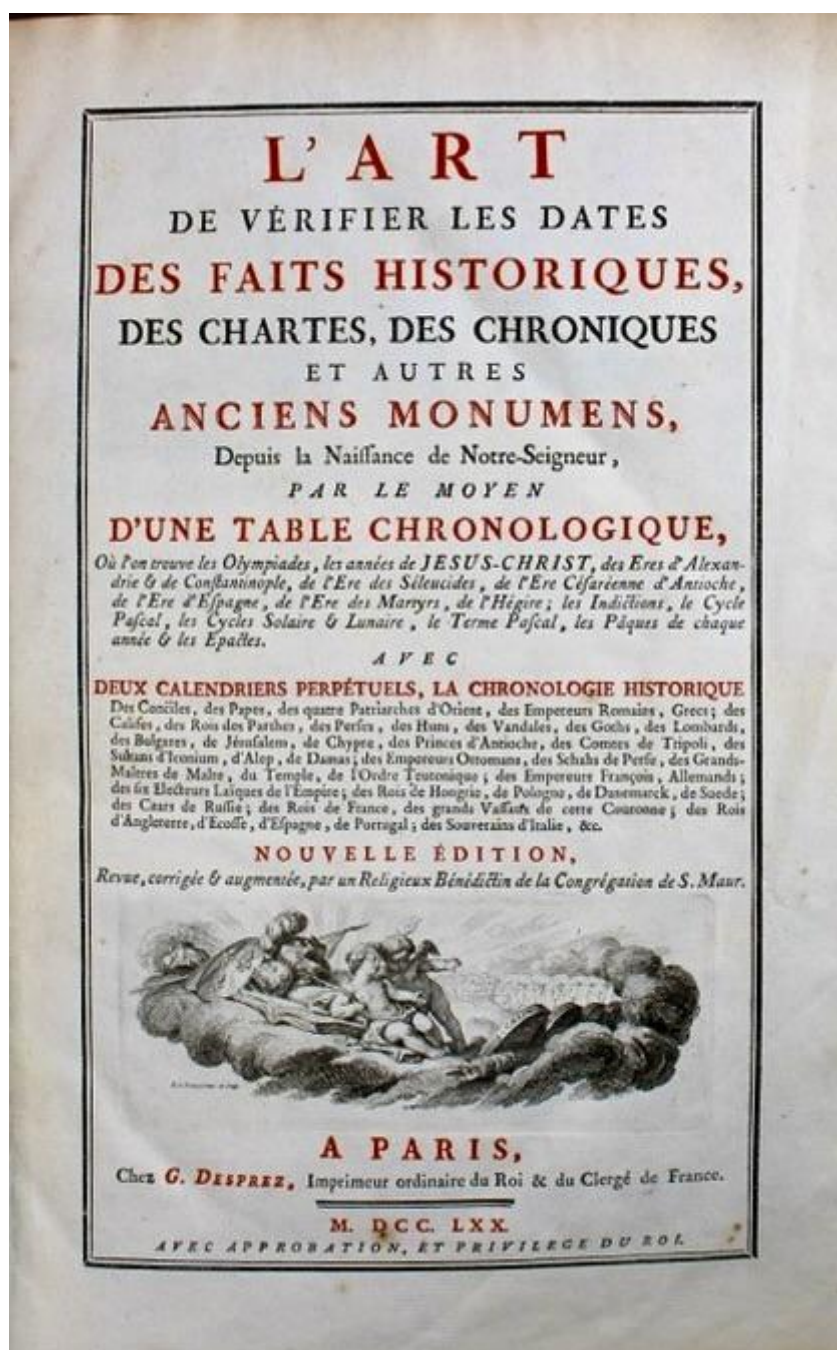
Chronologie je trochu jako cesta na Měsíc: udělali jsme to, ale zapomněli jsme, jak jsme to udělali . Rozdíl je v tom, že neexistuje žádný oficiální plán, jak to zopakovat.

Proč to dělat znovu? Všechna data jsou nyní „ověřená“, že?

Wikipedie vám

přesně řekne, v jakém roce Nabuchodonozor zničil Jeruzalém nebo kdy se narodil Julius Caesar. Ne kdy se to *mohlo* stát , ale kdy se to *stalo* .

Hlavním architektem tohoto sofistikovaného hodinového mechanismu, který vám přesně řekne, kdy se všude na světě všechno stalo, byl francouzský učenec jménem

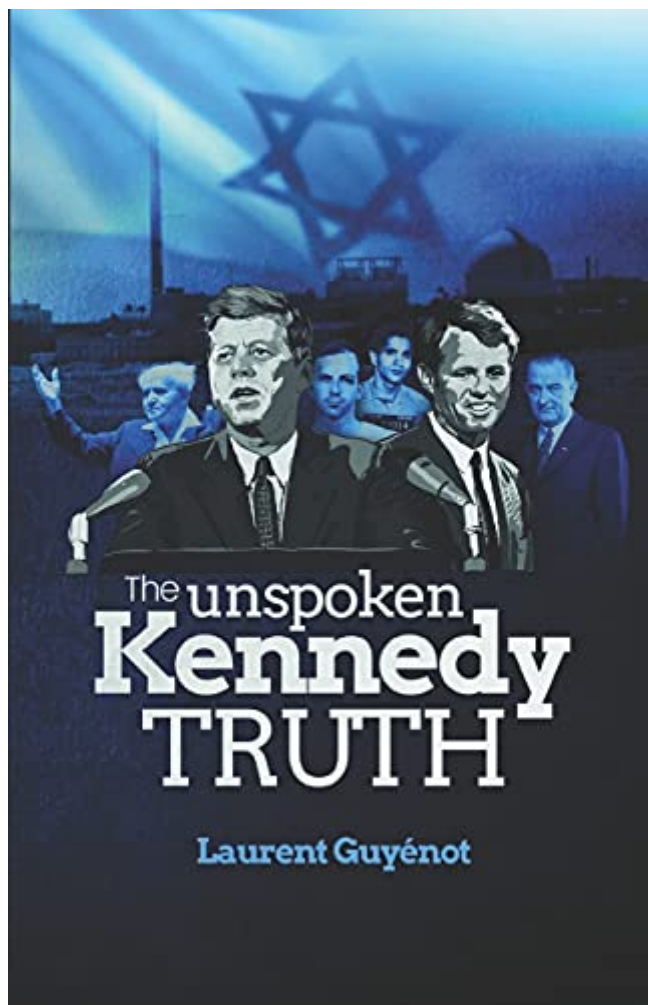

Joseph Scaliger (1540-1609), který se rozhodl harmonizovat všechny dostupné kroniky a kalendáře (hebrejský, řecký, římský, perské, babylonské, egyptské). Jeho hlavní díla o chronologii jsou *De Emendatione Temporum* (1583) a *Thesaurus Temporum* (1606). Isaac Newton (1642-1727) si myslel, že Scaliger se o několik století mýlil, a napsal to v *The Chronology of Ancient Kingdoms Amended*. Byl ignorován a nyní je nám řečeno, abychom věřili Scaligerovi, jako by měl stroj na cestování časem vybavený digitálními hodinami.

Nejvýznamnější výzvou pro skaligerskou chronologii ve 20. století přišli žáci vědce ruského původu Immanuela Velikovského (1895-1979). Pro přehled tohoto výzkumu doporučuji článek P. Johna Crowea z roku 1999 s názvem „Revize starověké historie – perspektiva“.

Heinsohn vstoupil do oboru jako žák Velikovského, ale odmítl Velikovského spoléhání se na biblický rámec a vybudoval metodu výzkumu zcela kompatibilní s akademickými standardy, opírající se výhradně o stratigrafii, jedinou vědeckou metodu pro datování relativně archeologických nálezů na základě hloubky vrstvy.

První Heinsohnův syntetický článek o starověkých civilizacích byl „Obnova starověké historie“, přednesený v roce 1994 na sympoziu v Portlandu v Oregonu, nyní archivovaný [zde](#). Podrobnou diskuzi o ní

ve 26 částech si můžete přečíst na blogu Brendana Warda [harlotscurse](#) , který začíná [zde](#) . Budu citovat převážně z těchto dvou zdrojů, i když pro důkladnější a aktualizovanou verzi doporučuji dva články publikované Heinsohn v roce 2006 pro Circle of Ancient Iranian Studies (CAIS): „Impires Lost and Found: Stratigraphy and Today's Search for velmoci minulosti“ a „Cyaxares: Mediální velký král v Egyptě, Asýrii a Íránu“. Zajímavý je také jeho příspěvek prezentovaný na některém Mezinárodním egyptologickém kongresu v roce 1993, „Kdo byli Hyksósové?“

Hlavním problémem, který nastínil Heinsohn, je, že časová osa starověké mezopotámské historie, která se dnes vyučuje na univerzitách, je víceméně totožná s časovou osou, kterou v 17. století vyvodili z Bible bibliční fundamentalisté. Základním kamenem této stavby je babylonský král Hammurabi, ztotožněný s králem Amraphelem z Genesis 14, současníkem Abrahamovým, kterého Bible řadí do třetího tisíciletí př. n. l. *Například v roce 1857* biblický archeolog William Kennett Loftus používá Abrahamovo narození v roce 2130 př. n. l. jako kotevní bod ve svých *Cestách a výzkumech v Chaldaea a Susiana* .

CHRONOLOGICAL TABLE.*			
FIRST CHALDÆAN EMPIRE.			
A. C. about.	Names of Kings.	Cuneiform Records, where Discovered.	Dates of Corresponding Events in the Bible.
2234	Uruk.	Búwárfyya at Warka; Great Mound, Niffar; Do. Sinkara; Múgeyer.	B. C. Birth of Abraham, 2130
	Ilgi.	Niffar; Warka; Sinkara; Múgeyer.	
1950	Shinti-Shil-Khak. Kudur-Mapula. (perhaps Chedorlaomer.)	Múgeyer.	
1860	Ismi-Dagan. Ibil-Anu-Duma. Gurguna.	Múgeyer. Múgeyer. Múgeyer.	
1700	Naramsin. Purna-Puriyas. Durri-Galzu.	Sinkara. Akker-Káf; Múgeyer.	The Exodus, 1625
	Khammu-rabi.	Red Mound at Sinkara; Múgeyer; Gherára near Bághdád; on Tablets from Tel Sifr.	
1600	Shamsu-Iluna	On Tablets from Tel Sifr.	Death of Moses, 1585 First Servitude, 1558
	Sin-shada.	Upper terrace of the Búwárfyya, and Wuswas gateway, at Warka.	

Tato chronologie je dvakrát delší než chronologie zaznamenaná řeckými klasickými historiky jako Hecataeus z Milétu, Herodotus nebo Diodorus Siculus. Křesťanští historici s příznivými předsudky vůči Starému zákonu však dali přednost židovským výpočtům. To byl podle Heinsohna prvotní hřích naší starověké historiografie.

Začalo to srovnávací historií Řeků a Židů. Toto srovnání se zaměřilo na otázku, zda byl Mojžíš starší než Homér. ... Vzhledem k tomu, že data používaná v Bibli byla prostě starší než řecká data, řecká data prohráli v konkurenci dřívějších civilizačních období. ... řecká data zkrátila ty biblické asi na jednu třetinu. Když byla jejich data nahrazena biblickými, vznikl následující obrázek. Najednou byli historici konfrontováni s mezerou 1500 let. Vznikl ztotožněním biblického Nimroda z Abrahamova -3. tisíciletí s Herodotovým Ninosem z -8. století. ... Biblická data ... otevřeně dominovala srovnávací světové chronologii asi do roku 1870 a – skrytě – se používají až do současnosti.

Aby tuto mezeru zaplnili, archeologové objevili starověké říše, o kterých klasičtí historici nic nevěděli. Mezitím prý tyto říše, které dobře znaly, nezanechaly téměř žádné archeologické stopy, takže jejich existence byla zpochybňována. Heinsohn si všiml, že tyto dva typy nesrovnalostí se objevily ve shodných párech. Začíná to Chaldaeou, první civilizací podle Hérodota, kterou založil Ninos kolem roku -750.

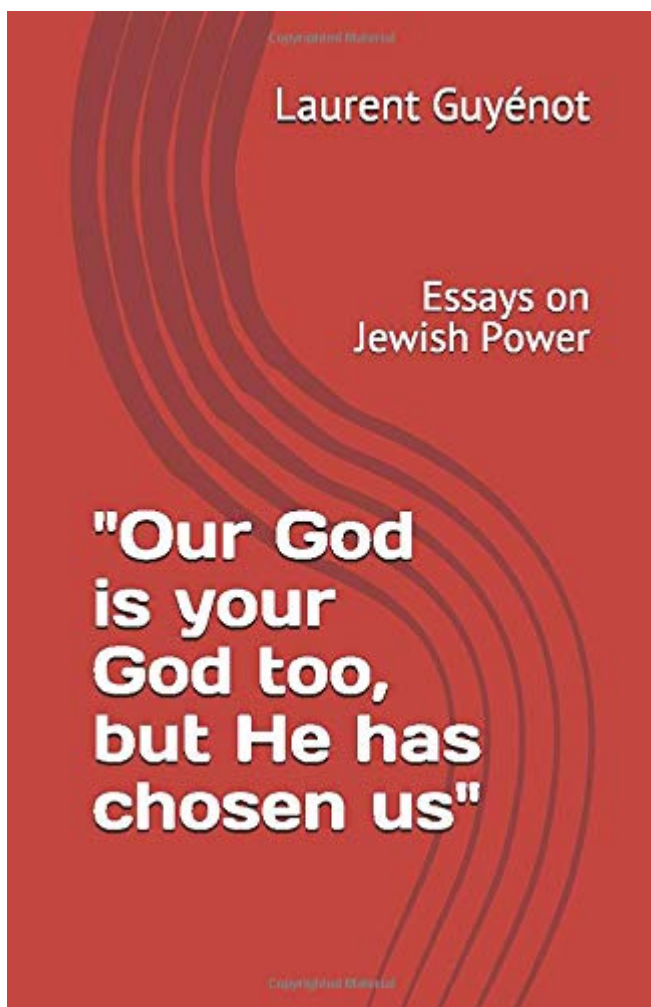
Studenti Chaldeje jsou ohromeni archeologickou nepřítomností nejučenějšího národa starověku, který Řekové považovali za kolébkou vědění. ... Přesto jsou titíž badatelé velmi hrdí na objev Sumerů (1867) v samotném srdci Chaldeje. Tito Sumerové se stali učiteli lidstva. Přesto byly tak staré, že o nich ani nejlepší historici starověku nikdy neslyšeli.

Pro Heinsohna nejsou Sumerové nikdo jiný než Chaldejci nesprávně datovaní. Nakreslil další paralelu mezi Gutiany objevenými moderními archeology a Skythy klasické historie.

V posledních 150 letech byl učený svět znovu a znovu zasažen objevováním ztracených národů a zapomenutých říší, které byly tak staré, že o nich ani nejlepší historici starověku nikdy neslyšeli. To způsobilo velké překvapení, protože tyto superstarověké civilizace byly nalezeny na územích, která byla jinak historikům klasického a helénistického Řecka dobře známá. Tím však překvapení neskončilo. Národy a říše, které klasičtí autoři velmi podrobně popsali, lze jen stěží ověřit rýčem. Jeden a půl století vykopávek tedy přineslo tolik zoufalství, jako přineslo úspěchy evropským vědcům. Moderní archeologové... marně hledali vědeckou nádheru Chaldeců v Perském zálivu, ale narazili na vědeckou nádheru mnohem starších a tajemných Sumerů.

Třetím příkladem jsou Médové. Od 80. let 20. století historici zpochybňují existenci jejich říše, o které se zmiňují všichni klasičtí historikové a kterou Diodorus Siculus popisuje jako „mocnou říši Médů“. Pro nedostatek archeologických důkazů je nyní tato říše prohlášena za „nepolapitelnou“. Wikipedie nás nyní informuje, že na mezinárodním sympoziu v roce 2001 „bylo obecně dohodnuto, že neexistuje žádný důkaz o existenci střední ‚říše‘, a že by to proto mělo být považováno za hypotézu. Mezitím starověký stát Mitanni byl objeven v Horní Mezopotámii a datován mezi 1500 a 1260 př.nl. Klasičtí historici o těchto Mitanni nic nevěděli. Heinsohnovým řešením je samozřejmě to, že Mitanni jsou Médové nesprávně datovaní, stejně jako Sumerové jsou Chaldejci a Gutejci jsou Skythové; „Žádný z nově objevených národů není vůbec nový, ale poskytuje pouze archeologii národů známých od starověku. Protože použili chybná datovací schémata, moderní učenci nedokázali rozpoznat jejich nálezy jako pozůstatky národů, které jen zdánlivě hledali marně.“

Podle Heinsohna měl Herodotos v zásadě pravdu. Horní Mezopotomie, oblast se středem na řece Tigris a známá klasickým historikům jako Asýrie, byla před dobytím Alexandra Velikého jádrem tří po sobě jdoucích říší: Asyřanů, Médů a Peršanů, možná s obdobím Skythů. nadvláda přerušující říši Médů. Heinsohnova chronologie založená na stratigrafii vymazává 1500

bronzové. Číňané čekali další tisíciletí - asi 600/-400 -, než se mohli přimět k práci se železem. Zdálo se, že Číňanům nezáleží na tom, že zaostávají o tisíciletí. ... Moderní studenti starověké Číny nemají způsob, jak pochopit chování tak nadaného národa.

Ve skutečnosti je Čína datována správně, jako Indie a předkolumbovská Střední Amerika. "Proto ji lze použít jako zajímavou měřicí tyč pro skutečný věk počátku doby bronzové." Když to přiblížíme čínské chronologii, ukáže se, že „vznik postneolitické vysoké civilizace nenastává před přelomem do 1. tisíciletí před Kristem. Toto snížení uvádí Čínu, údolí Gangy a také Mezoameriku (Olmékové) atd. do souladu se zbytkem světa.“ Heinsohnovu opravenou chronologii lze shrnout do následující tabulky (reprodukováno z Wardova modelu):

let duchů vytvořených chronologií založenou na Bibli.

Protože Čína leží mimo biblický svět, nebyla nikdy nucena do falešného chronologického rámce spojeného s biblickým datem narození Abrahama patriarchy. Stipendium proto předpokládá, že Čína byla zaostalou civilizací, dokud nevstoupila do historie, asi o 1500 později než Asýrie. Podle standardní chronologie Heinsohn píše:

Když euroasijská pevnina vstoupila do doby železné kolem -1600/-1400, Čína se pomalu přesunula do doby

		Years BCE						
		1150	770-750.	620	540	475	330	221
Assyria	Early Assyrians		Assyrian Empire	Medes		Persian Empire		Hellenistic period
Babylonia	Early Chaldaeans		Assyrians & Scythians	Late Chaldeans		Persian Empire		Hellenistic period
Egypt	Early Dynastic Egypt		Hyksos		18th-19th Dynasties	Persian Egypt		Ptolemaic Egypt
Indus Valley	Early Harappan		Mature Harappan		Late Harappan	Persian Satrapy		
China	Shang Dynasty			Zhou Dynasty		Warring States		Qin Dynasty

Od Ezry po Eusebia

Přestože evropská věda přestala vyloženě spoléhat na biblické vyprávění, základem naší učebnicové historiografie zůstala chronologie postavená na biblických datech. Jinými slovy, západní svět nahlíží – a naučil zbytek světa nahlížet – historii lidstva optikou hebrejské Bible. Ale hebrejská bible byla dílem historického podvodu, částečně navrženým tak, aby dala vyvolenému lidu přednost před všemi ostatními národy. Dnes se do značné míry připouští, že Tóra nebyla napsána před koncem babylonského exilu, během perského období, a že Tanakh byl standardizován za hasmoneských králů helénistického období.

Chybnou biblickou chronologii předal křesťanskému světu Eusebius z Cesareje, který údajně psal v desetiletích po roce 300 n.l. v palestinském městě Caesarea. Eusebius se svou dvousvazkovou Kronikou připisuje první systematické chronologii světových událostí, která synchronizuje rozmanitou minulost starověké Asýrie, Egypta, Izraele, Persie, Řecka a Říma do jediného díla. Jak vysvětluje Anthony Grafton v knize *Křesťanství a proměna knihy: Origenes, Eusebius a Caesarejská knihovna* (2009), Eusebius použil klíčové synchronismy mezi řeckou, římskou a židovskou historií „jako základ

pro argument, že Mojžíš byl starší než kterýkoli řecký spisovatel. Jak židovské náboženství, tak jeho křesťanští potomci vzešli z tohoto argumentu jako starší než tradice pohanů, a tudíž nadřazené.

Jakmile byly Eusebiovy tabulky upraveny, přeloženy do latiny a aktualizovány Jeronýmem, poskytly model pro latinské světové kroniky pro nadcházející staletí. ... Dokonce i na počátku sedmnáctého století, když chtěl Scaliger vytvořit novou strukturu pro univerzální dějiny, rozhodl se to udělat rekonstrukcí Eusebiova díla.

Zajímavé je, že Grafton zobrazuje Eusebia jako žijícího, pracujícího a píšícího renesančního učenice. Srovnává ho s Johannesem Trithemiem (1462-1516), benediktinským opatem, učenem a padělatelem, který shromáždil rozsáhlé knihovny a sestavil dějiny církve. Grafton trvá na „úzké paralele mezi aktivitami Eusebia a Trithemia“. a tvrdí, že podobnosti naznačují „hlubokou strukturu křesťanské učenosti, vytvořené v pozdní antice, pak znovu a znovu reprodukováné ve středověku a raném novověku“.[6] „Eusebius,“ píše Grafton, „se specializoval na tvorbu děl, která vyžadovala masivní pomoc od spolupracovníků.[7]“ Řekli bychom, že kolem roku 320 se Eusebiovo pracoviště muselo stát významnou výzkumnou institucí, archivem, knihovnou a skriptoriem.“[8]

Eusebius stavěl na základech svého předchůdce Origena, o němž se říká, že je autorem více než 800 děl, s podporou svého bohatého žáka Ambrože, který „poskytnul svému učiteli záviděníhodný podpůrný personál, včetně více než sedmi těsnopisných sekretářů. Origenův diktát, když skládal, písaři pro zpracování poznámek pro sekretářky, a dokonce [podle Eusebia] ‚dívky vycvičené v krásném psaní‘, jejichž úkolem bylo pravděpodobně připravit kopie, které budou předloženy Origenovým zasvěcencům a dalším privilegovaným čtenářům.“

zmínit „židovské informátory“ a „asistenty gramotné v hebrejštině i řečtině“.

Origenes a Eusebius podle Graftona „sami byli impresáři skriptoria a knihovny a vyvinuli nové formy učenosti, které závisely na jejich schopnosti sbírat a produkovat nové druhy knih“.[10] Byli zakladateli křesťanské učenosti: „Model církevní vzdělanosti, který se zformoval

v knihovně v Cesareji, formoval celou tisíciletou tradici křesťanské učenosti jemnými, ale zásadními způsoby. V mnoha ohledech jsme stále dědici Origena a Eusebia.“[11]

Z tohoto popisu bude mít skeptik podezření, že ani Origenova, ani Eusebiova díla nemohou pocházet z doby, kdy byli křesťané ještě pronásledováni císařskou autoritou. Odrážejí situaci státem podporované erudice. Eusebiova kronika mohla velmi dobře pocházet z papežských skriptorií raného středověku, protože ačkoli byla údajně napsána řecky, je doložena pouze ve středověkém latinském překladu, dokud se ve 13. století neobjevily řecké verze.

Totéž platí pro Eusebiovy

Církevní dějiny v deseti svazcích, náš hlavní

pramen pro rané dějiny

Církve až po Konstantina

Velikého. Pokud jde o

Eusebiův Život

Konstantinův, náš hlavní

zdroj pro život a politiku

zakladatele

Konstantinopole, jeho

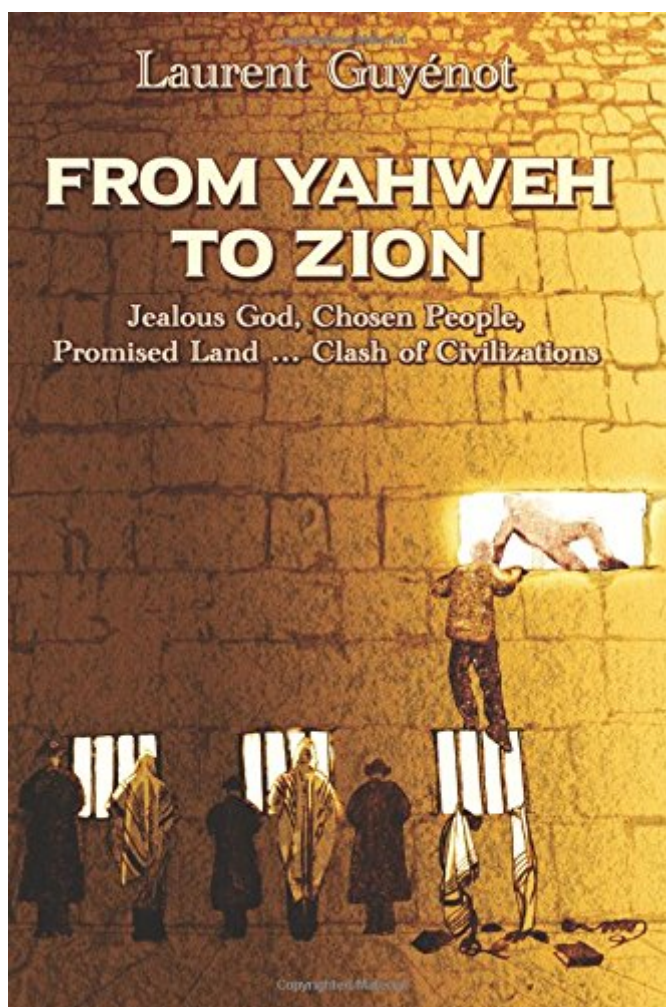
moderní redaktoři nás

informují, že:

ukázalo se to jako extrémně kontroverzní. Někteří učenci jsou ochotni přijmout jeho důkazy za nominální hodnotu, zatímco jiní byli a jsou velmi skeptičtí. Ve skutečnosti byla integrita Eusebia jako spisovatele často napadána a jeho autorství VC [Vita

Constantini] bylo popíráno

učenci, kteří toužili zdiskreditovat hodnotu důkazů, které poskytuje, s diskusí zaměřenou zejména na četné císařské dokumenty, které jsou citovány doslovně v práci.

300letý posun Řím-Konstantinopol

Eusebiův Život Konstantinův se zdá být součástí papežského průmyslu padělatelské historie. Středobodem tohoto programu byla Konstantinova donace. Jak jsem napsal ve svém posledním článku , „není přehnané tvrdit, že evropské dějiny byly do značné míry utvářeny – a odsouzeny k záhubě – tímto jediným papežským falzifikátem“. Tato falešná donace byla základním kamenem velkého historického podvodu, kterým si Řím nárokoval všeobecnou nadvládu nad Konstantinopolí. Je příznačné, že až v polovině 15. století, kdy Konstantinopol připadl Osmanům, byla Donace uznána za padělek. Jak jsem tvrdil v „Byzantském pohledu na Rusko a Evropu“, pro budoucnost křesťanstva je důležité, abychom na Západě uznali, že náš pohled na toto staleté soupeření byl utvářen papežskou propagandou.

Domníval jsem se, že podvod byl tak důkladný a systematický, že zasahoval do chronologie – abych tak řekl ADN dějin –, což vedlo k historickému sledu událostí od Říma po Konstantinopol, který nikdy nepřestal historiky mít. . Vezměme si například, že podle Ferdinanda Lota, uznávaného průkopníka ve studiu pozdní antiky, „základ Konstantinopole je politická záhada“, pro kterou Lot nenachází jiné vysvětlení než: „Konstantinopol se zrodila z rozmaru despoty. v sevření intenzivního náboženského povznesení.“

V jeho mysli měl být Nový Řím celý římský. Převezl tam část Senátu a nechal postavit paláce pro staré rodiny, které tam přilákal. Všechny zákony byly římské. Jazykem dvora a úřadů byla latina. ... A stalo se toto: Konstantinopol se opět stala řeckým městem. Dvě století po jejím založení potomci Římanů přesídlených do Pars Orientis zapomněli jazyk svých otců, neznali už nic z latinské literatury a považovali Itálii a Západ za polobarbarskou oblast. Změnou jazyka změnili svou duši. Konstantin si myslel, že regeneruje Římskou říši. Aniž by to tušil, založil říši tak výstižně nazývanou „Byzantská“.

Moje podezření, že tento scénář je nereálný, stále rostlo, když jsem se kromě mnoha zde uvedených věcí dozvěděl , že Constantine byl rodák z Balkánu, který nikdy nevkročil do Říma, než jej dobyl od Maxentia. Ani jeho předchůdce Diocletianus, který byl rovněž z Balkánu a bydlel v Nikodémii na východním břehu Bosporu, v době, kdy byl Řím „mrtvým městem“. A není trapné, že se Římané viděli jako potomci přistěhovalců z Malé Asie, což je víra ilustrovaná

Vergiliovou Aeneidou a samotným názvem Řím (Romos je řecké slovo, které znamená „silný“). Jeden zdroj, který jsem nezmínil, je latinský historik Herodian (asi 170–240), který vypráví odhalující příběh o připoutanosti Římanů k bohyni Cybelle, „matce bohů“, a jejich smyslu pro příbuznost s Frygy. z Anatolie:

Když římské záležitosti prosperovaly, říkají, že věštec prorokoval, že říše vydrží a poroste do větších výšin, pokud bude bohyně přivedena z Pessinus do Říma. Římané proto vyslali do Frýgie vyslanectví a žádali o sochu; snadno to získali tím, že připomněli Frygům jejich příbuzenství a připomněli jim, že Aeneas Frygian byl předkem Římanů. (Kniha 1, kapitola 10)

Jedním z nejzáhadnějších problémů je přetrvávající spor o použití termínu „Římané“ (Rhomaioi), kterým se „Byzantinci“ pojmenovali, a tento spor je příznakem hlubší kognitivní disonance. Dovolte mi to ilustrovat na nedávné knize řecko-amerického historika Anthonyho Kaldellise, *Romanland: Ethnicity and Empire in Byzantium* (2019). Autor nesouhlasí se zvykem byzantských učenců podceňovat význam sebeidentity Byzantinců jako „Římanů“. V reakci na jedno typické prohlášení těch, které nazývá „popírači“, že navzdory „scvrklým okolnostem“ Byzantinci „zjistili, že je těžké opustit svůj pocit být Rhomaioi, Římány“, [15] Kaldellis píše: „To zní jako vytěsněná metafora toho, co se děje v moderní vědě: Rádi bychom při jednání s Byzantinci upustili od termínu římský, ale nemůžeme tak docela učinit, protože je napsán ve všech pramenech.“ [16] Kaldellis ukazuje, že Byzantinci chápali své románství v etnickém smyslu: v Konstantinopoli a jeho okolních provinciích žila většina „Římů“ spolu s menšinami, jako jsou Slované, Rusové, Židé, Arméni, Peršané, Arabové, Frankové, Bulhaři, Gótové, kteří byli občany Říše, ale nebyli považováni za „Římány“. Když Kaldellis přesvědčivě prokázal, že „Římané z Byzance sami sebe viděli jako etnickou skupinu nebo národ“, ptá se:

Věřili byzantští Římané, že také kolektivně pocházejí ze starých Římanů? / To se hůř dokumentuje. Pravděpodobně to tvořilo jen nejasný aspekt románství v Byzanci; Pochybuji, že mnoho lidí o tom přemýšlelo explicitně. Ale v mnoha diskurzivních praktikách to bylo předpokládáno. Pouhým tím, že se nazývali Římány, prosadili kontinuitu mezi sebou a starými Římány, jejichž výchozí, nereflexivní režim v tradičních společnostech byl obecný.

Kaldellisovo naléhání, že Byzantinci implicitně odkazovali na své předky z Itálie, když se nazývali „Římany“, spolu s jeho neschopností podat jakýkoli důkaz o tom, ukazuje, že jde o nepodložený předpoklad. Mezi osmi „snímky“, které Kaldellis poskytuje, aby „zdůraznily etnické aspekty románství v Byzanci“, žádný z nich nenaznačuje, že by si Byzantinci mysleli, že pocházejí z italských nebo dokonce západních přistěhovalců, a tři z nich naznačují pravý opak:

1. V příběhu ze *Zázraků svatého Demetria Soluňského* slyšíme o lidech zajatých na Balkáně Avary a přesídlených v Panonii na jižním břehu Dunaje. Přestože se o šedesát let později oženili s místními ženami, „každé dítě dostalo od svého otce tradice předků Římanů a podněty jejich *genů*“ a „tento velký lid toužil vrátit se do měst svých předků“. Tito „Římané“ mínili městy svých předků řecky mluvící Balkán.
2. V roce 1246 chtělo obyvatelstvo Mělníka ovládnout římský *basileus* spíše než bulharský car, protože, jak říkali, „všichni pocházíme z Philippopolis a jsme čistí Římané, pokud jde o naše *geny*“. Philippopolis je řecké město založené Filipem II. Makedonským, asi 200 mil západně od Konstantinopole, v dnešním Bulharsku.
3. Basileios I. (867-886) usadil lidi z Herakleie ve svém nově založeném městě Kallipolis (Gallipoli) na pobřeží jižní Itálie. Přírůstek k historii Ioannese Skylitzese z 12. století k tomu říká: „To vysvětluje, proč toto město dodnes používá římské zvyky a oblečení a zcela římský společenský řád.“ Herakleia, nebo Heraclea Pontica, je řecké město na pobřeží Černého moře, asi 200 mil východně od Konstantinopole.

V prvních dvou případech máme lidi, kteří přirovnávají své bytí k Římanům ke svému původu na Balkáně, nikoli v Itálii. Ve třetím případě máme lidi žijící v Itálii, kteří si říkají Římané konkrétně proto, že pocházejí z Malé Asie – a pravděpodobně považují své italské sousedy za Neřímany.

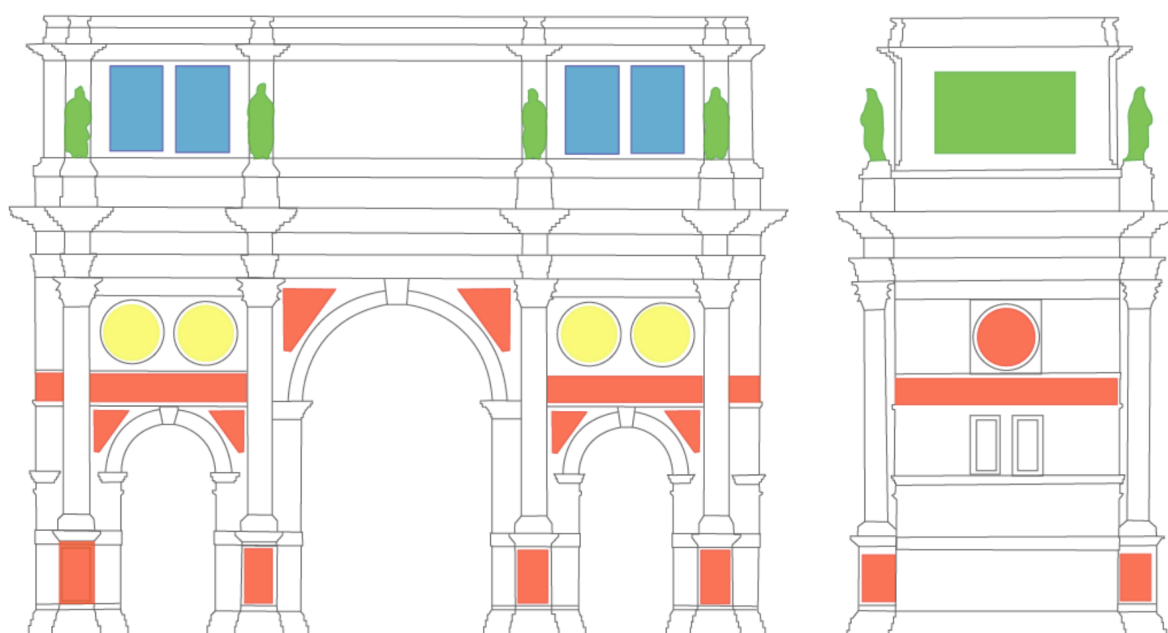
Kaldellis tedy čte ve svých zdrojích přesný opak toho, co říkají, protože bere jako nezpochybnitelný postulát, že „římský“ znamená „z Říma, Itálie“ nebo v nejasnějším smyslu západního původu. Kdyby byl ve svém pátrání po etnicitě byzantských Římanů důsledný a nezaujatý, všiml by si, že Italové neoznačují jako Římány, ale Latiny. (Měl si také uvědomit, že i obyvatelé dnešního Řecka, od pozdní antiky po celý středověk, si říkali buď „Římané“ nebo „Hellené“, nikdy ne „Řekové“.[21])

Sám Kaldellis dokládá, že Byzantinci se nejen nazývali Římány, ale nazývali svůj řecký jazyk romštinou: „Byzantinci si po většinu své historie nemysleli, že by je jejich jazyk učinil Řeky; naopak, jejich etnická příslušnost, protože Římané učinili jejich jazyk ‚římským‘ nebo romským.“ Kaldellis přesto přijímá premisu, že „to byli Římané, kteří ztratili kontakt s latinskou tradicí“, a uzavírá: „Byzantinci měli dva římské jazyky, jeden jazyk jejich předků (latinu) a druhý jejich jazyk v současnosti (romština).)“, aniž by se pokusili vyřešit záhadu, jak se vzdali jazyka svých předků, navzdory jejich silnému etnickému smyslu pro identitu.

Tato trapná fakta a mnohé další zmíněné v předchozích článcích poukazují na velmi zásadní nedorozumění, které lze snadno vysledovat zpět k lsti středověkého papežství, které se snažilo chránit autorské právo jména „římský“ tím, že vymazalo jeho východní původ, a , s vymyšlenou legendou o svatém Petrovi, uzurpují prestiž Konstantinopole jako kolébky a hlavního města křesťanské civilizace. Záhada původních „Římanů“ se pojí s některými dalšími historickými záhadami, jako je skutečný etnický původ Gótů, nebo s možná souvisejícím zákrytem historické role Slovanů v západní civilizaci, teoriemi, které byly vychovány v zajímavých komentáři pod mými předchozími články, ale o kterých jsem se ještě dostatečně nedostal.

Držel jsem se sporu o tom, kdo byli původní Římané, byl jsem více než zaujatý, když jsem se dozvěděl, že na základě samotné stratigrafie Heinsohn tvrdil, že chronologická sekvence mezi Římem a Konstantinopolí byla zfalšována. (Anatolij Fomenko tvrdí totéž na

základě odlišné a sporné metody vyšetřování a argumentuje „*římsko-byzantským posunem*“ o 333/360 let.) To je ilustrováno posloupností konstrukce – zdola nahoru – tzv. - tzv. Konstantinův oblouk v Římě, což je tak v rozporu se standardní chronologií, že učenci předpokládají, že tři nejvyšší stupně byly opatřeny reliéfy uloupenými z dřívějších, ale neznámých císařských budov. Tato ilustrace, kterou Heinsohn reprodukoval ve svém posledním článku „Konstantin Veliký v 1^{Stratigrafie st} Century AD,“ z února 2023 pochází ze stránky Wikipedie . Časový paradox ilustruje akvadukt postavený Hadriánem (117-138 n. l.) v Byzanci. „To je považováno za záhadu,“ poznamenává Heinsohn, „protože skutečný zakladatel Byzance, Konstantin Veliký (305–337 n. l.), rozšířil město až o 200 let později.“ V Heinsohnově opravené chronologii „Hadrianův akvadukt přivádí vodu do vzkvétajícího města 100 let po Konstantinovi, a ne do předpokládané pustiny o staletí dříve. Záhada mizí. Když Justinián renovuje velkou bazilikovou cisternu, která shromažďuje vodu z Hadriánova akvaduktu, nečiní tak 400 let, ale méně než 100 let poté, co byl postaven.“

Arch relief dating

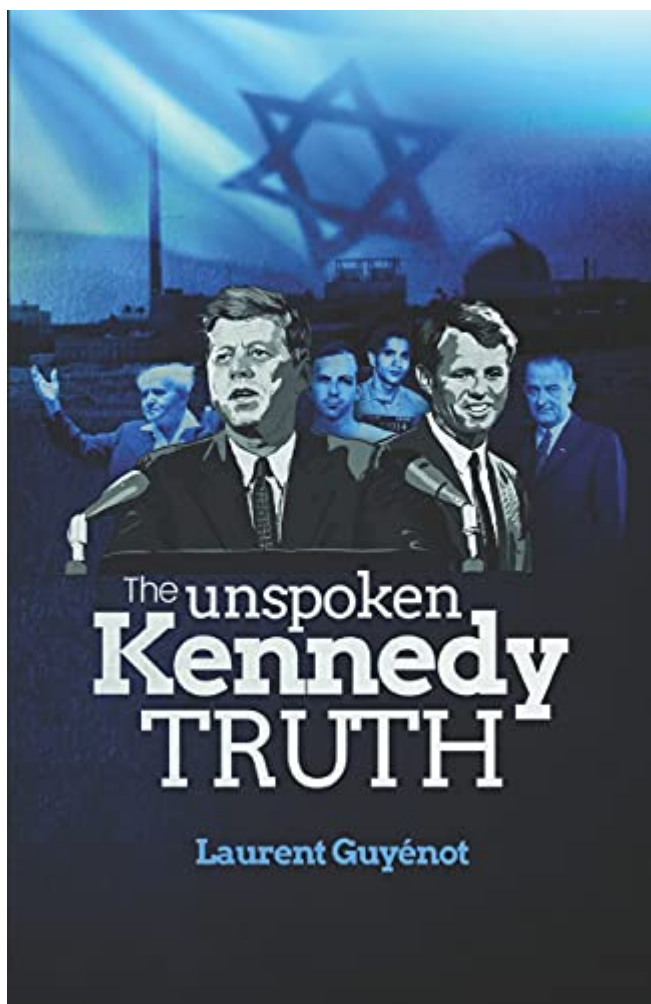
Trajan
 Hadrian
 Marcus Aurelius
 Constantine

700letá propast mezi Cáchami a Římem

Jedním z cílů papežské propagandy bylo uzurpovat prvorozenství staršího z Konstantinopole. Ale zkresení, které zavedlo do světové chronologie, vzalo život samo o sobě a, což je nemalý paradox, se rozšířilo mezi 12. a 14. stoletím, kdy se občané Říma spojili s germánským císařem (Svaté říše římské) ve své vzpouře proti papeži propagovali svou novou republiku jako obnovení starověkého řádu. Francouzský medievista Robert Folz o tom píše:

V roce 1143 se Kapitol stal sídlem rady Římské komuny. Jeho založení je součástí hnutí, které dovedlo italská města k emancipaci jejich pánů: Řím následuje s více než půlstoletým zpožděním příklad měst Itálie severu. Ale v Římě byl tento podnik mimořádně nebezpečný kvůli mimořádné důležitosti městského pána, papeže, schopného prosazovat úctyhodné texty na jeho podporu a mobilizovat mocné aliance proti městu. Navíc v prostředí, kde minulost byla předmětem takové vášně jako v Římě, musel mít každý pokus o nové stvoření nutně aspekt obnovy minulosti: rada komuny se nazývala senát, senátorská éra byla použito při datování aktů, přičemž se znovu objevil i znak SPQR.

Jak jsem již uvedl, o této zkratce SPQR, o které se říká, že byla používána v římské republice od 1. století př. n. l. a byla používána císaři, je ve skutečnosti mnoho záhad. Ačkoli nám říkají, že to znamená *senatus populusque romanus* („Senát a římský lid“), současné důkazy o tom chybí. V roce 1362 římský básník Antonio Pucci věřil, že to znamená italská slova *Sanato Popolo Qumune Romano* („Senát a lidé Římské komuny“).[25]Čtyřicet dalších středověkých italských měst používalo zkratku SPQ následovanou iniciálou názvu města, jako SPQP pro Pisa, SPQT pro Tusculum nebo SPQL pro Lucera.[26]To vyvolává podezření, že SPQR se v Římě před založením Římské komuny ve 12. století nikdy nepoužíval. To podporuje hypotézu, kterou jsem uvedl ve svém prvním článku o chronologii, že starověká římská republika a její imperiální sláva jsou do jisté míry fabulací středověku. To by vysvětlovalo, proč se v Římě kromě kostelů nikde nenacházejí středověké pozůstatky: ve skutečnosti jsou všude, ale staré tisíciletí. (Protějšek této situace je ve městech jako Avignon s množstvím středověkých budov, ale nedostatkem římských pozůstatků, navzdory domnělé římské antice.)

Mezi náznaky, že starověká římská říše, jak si ji představujeme (s podobou, jakou má například ve filmu Ridleyho Scotta *Gladiátor*), patřila do kategorie beletrie středověku a/nebo rané renesance, jsem zmínil jméno Caesar, údajně přezdívka – neznámého významu – římského vojevůdce, která se stala synonymem pro „císaře“, ačkoli Julius Caesar nikdy císařem nebyl. Tato etymologie byla dlouho uznávána jako pochybná. Jestliže starověká římská říše byla duchem Svaté říše

římské, pak může být Caesar ve skutečnosti italizovanou formou Kaisera – spíše než opakem. Podle Wikipedie pochází Kaiser z protogermánského *kaisaraz* a je stále běžným příjmením v Německu s variacemi jako Kayser, Keiser, Kiser a Kyser.

Jakkoli to zní bláznivě, to vše je v souladu s Heinsohnovým závěrem o současnosti starověkého císařského Říma a raně středověkých císařských Cách. Abych vysvětlil zmatek zavedený v naší chronologii prvního tisíciletí, zdůraznil jsem geopolitické motivy, ale Heinsohn se zdráhá takové skutečnosti brát v úvahu; v tradici *velikovského katastrofismu* se dovolává jakési chyby tisíciletí vyplývající z kosmického kataklyzmatu v desátém století, který způsobil ztrátu kolektivní paměti (teorie, která nachází oporu v *Phantoms of Remembrance: Memory and Oblivion at the End* od Patricka Gearyho prvního tisíciletí)[27], ale také v technologii – podívejte se

například na tento nedávný článek na Science Advances , který začíná takto: „Starověké římské betony přežily tisíciletí, ale mechanické poznatky o jejich trvanlivosti zůstávají záhadou.“ [28] Na závěr, Heinsohnovo vlastní shrnutí jeho teorie v „Heinsohn v kostce“ stojí za zopakování zde:

Podle mainstreamové chronologie by velká evropská města měla vystavovat – oddělená stopami krize a destrukce – odlišné skupiny stavebních vrstev pro tři městská období asi 230 let, které jsou nepochybně postaveny v římských stylech s římskými materiály a technologiemi (starověk / A > pozdní Antika/ LA > Rný středověk/ EMA). Žádný z ca. 2 500 dosud známých římských měst má očekávané tři skupiny vrstev, které jsou na sebe navrstveny. ... Každé město (pokrývající alespoň období od antiky po vrcholný středověk [HMA ; 10. / 11. století]) má pouze jedno (A nebo LA nebo EMA) výrazná skupina stavebních vrstev v římském formátu (samozřejmě s vnitřním vývojem, opravami atd.). Proto všechny tři městské říše označené jako A nebo LA nebo EMA existovaly současně, vedle sebe v Imperium Romanum. Žádný nelze smazat. Všechny tři říše (pokud jejich města vůbec pokračují) vstupují do HMA v tandemu, tj. všechny patří do období 700-930, které skončilo globální katastrofou. Tato paralela nejen vysvětluje ohromující absenci technologické a archeologické evoluce za posledních 700 let, ale také řeší záhadu latinského lingvistického zkostnatění mezi 1./2. a 8./9. C. CE. Obě textové skupiny jsou současné.

Poté, co jsem zde přidal několik prvků k argumentům rozvinutým v mých článcích „First Millennium Revisionist“, nyní shromážděných v mé knize Anno Domini: A Short History of the First Millennium AD , opakuji na závěr, že tento typ chronologického revizionismu ke kterému přispěl profesor Heinsohn více a lépe než kterýkoli jiný, je

stále ve fázi experimentu: ačkoli neexistují žádné definitivní závěry, vyvolává otázky a možnosti, které čekají na zodpovězení a testování jinými vědci.

Poznámky

[1] Německé články zde: <http://www.xn--zeitensprunge-llb.de/>

Mnoho Heinsohnových článků je nyní ke stažení na:

<https://independent.academia.edu/GHeinsohn>

[2] Gunnar Heinsohn, „Restaurace starověké historie“.

[3] Podle Kwang-Chih Chang (*The Archeology of China*, 1963, s. 136), citovaného Heinsohnem, „známý počátek civilizace v Číně je přibližně o tisíc a půl let později než počáteční fáze blízkovýchodní civilizace. .“

[4] Anthony Grafton, *Křesťanství a proměna knihy: Origenes, Eusebius a Caesareaská knihovna*, Harvard UP, 2009, str. 136.

Přihlaste se k odběru nových sloupců

[5] *nabídka*, str. 175.

[6] *Tamtéž*, s. 18.

[7] *Tamtéž*, s. 212.

[8] *Tamtéž*, s. 215.

[9] *Tamtéž*, s. 69 a 111.

[10] *Tamtéž*, s. 5.

[11] *Tamtéž*, s. 244.

[12] Eusebiův Život Konstantina , přeložený s úvodem a komentářem Averil Cameron a Stuart G. Hall, Clarendon, 1999, na str. 1.

[13] *Ferdinand Lot, Konec starověkého světa (1927)*, Albin Michel, 1989 , s. 49-50.

[14] *Tamtéž*, s. 2.

[15] *Andrew Louth, Řecký východ a latinský západ: Církev AD 681-1071*, St Vladimir's Seminary Press, 2007, s. 20.

[16] *Anthony Kaldellis, Romanland: Ethnicity and Empire in Byzantium*, Belknap Press, 2019, kindle l. 629-641 .

[17] *Tamtéž*, l. 1489.

[18] *Tamtéž*, l. 217-229.

[19] *Tamtěž*, l. 288.

[20] *Tamtěž*, l. 883.

[21] https://en.wikipedia.org/wiki/Name_of_Greece

[22] Kaldellis, *Romanland*, *op. cit.*, l. 2136-2226. Kaldellis, v l. 2088, přejímá pochybné tvrzení Caroliny Cupaneové, že když Byzantinci zmiňují „jazyk Římanů“, měli na mysli někdy spíše latinu než řečtinu, ale pak pouze poskytuje důkaz o opaku.

[23] Heinsohn, *Ravenna a chronologie* (2020).

[24] Robert Folz, *Středověká představa impéria na Západě*, Aubier, 1953, str. 107.

[25] Antonio Pucci [1362], *Kniha různých příběhů* (ed. Alberto Varvaro, AAPalermo, s. IV, sv. XVI, díl II, spis II, 1957) [akademický rok 1955-56], s. 136-7, citováno v

<https://it.wikipedia.org/wiki/SPQR> . Na to nás upozornila

Chronologie 2.0.: [https://www.youtube.com/watch?](https://www.youtube.com/watch?v=xLHknfC_OCY&t=1s)

[v=xLHknfC_OCY&t=1s](https://www.youtube.com/watch?v=xLHknfC_OCY&t=1s)

[26] <https://it.wikipedia.org/wiki/SPQR>

[27] Patrick J. Geary, *Phantoms of Remembrance: Memory and Oblivion at the End of the First Millennium*, Princeton UP, 1994.

[28] „Míchání za tepla: Mechanistické poznatky o trvanlivosti římského betonu“, » *Science Advances*, 6. ledna 2023, sv. 9, vydání 1, <https://www.science.org/doi/10.1126/sciadv.add1602>

[29] Heinsohn, „Heinsohn v kostce“, <https://www.q-mag.org/gunnar-heinsohn-in-a-nutshell.html>

← [Martin Luther King: Byl dost dobrý...](#)

[Přihlaste se k odběru nových sloupců](#)

Donate

• Kategorie: [Historie](#) • Štítky: [Klasická historie](#) , [Konspirační teorie](#)

[RSS](#)

← [Martin Luther King: Byl dost dobrý...](#)

Skrýt 12 komentářů [Zanechat komentář](#)

Komentující ignorovat ... sledovatEndorsed Only

Oříznout komentáře?

1. Anon001říká:

31. března 2023 v 16:58 GMT • před 19,9 hodinami • 100 slov ↑
@Laurent

I'm no expert, but it feels like yet another German historical fakery/forgery attempt. So, I'd like to find their motives and reasons. In the light of that, do you happen to know who introduced this theory first and when? Thank you.

P.S. You probably know about this author here on TUR [1]?

[1] The First Millennium Revisionist Archive – The Unz Review
<https://www.unz.com/author/first-millennium-revisionist/>

• **Replies:** @Zachary Smith

Reply Agree/Disagree/Etc. This Commenter This Thread Hide Thread

2. Petermx says:

April 1, 2023 at 5:01 am GMT • 7.8 hours ago • 100 Words ↑

He was born in the German city of Danzig (population 98% German) with a history stretching back 500 years or longer and after the war he taught in the same city ethnically cleansed of its entire population. The city became entirely Polish at the end of the war. In the tourism reviews that I have seen of Danzig on YouTube they deliberately conceal this. Not a word of it is mentioned. This is the city that ignited WW II. Danzig only had a portion of the 20 million Germans expelled from German lands that stretched up to and included what is part of Lithuania today.

Reply Agree/Disagree/Etc. This Commenter

3. eannatun says:

April 1, 2023 at 5:03 am GMT • 7.8 hours ago • 100 Words ↑

Nice of you to leave out the fact that “Russian-born scientist Immanuel Velikovsky” was in fact “Jewish-born scientist Immanuel Velikovsky” who had no formal training in history or archeology. He was also a Zionist and a Freudian psychoanalyst.

So this is all just crank nonsense based on a jew trying to rewrite history to fit his book of fairy tales. I would have hoped that someone “JQ woke” like Guyenot wouldn’t waste his time on such nonsense, but I suppose that’s too much to hope for on Unz.

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

4. Anonymous[305] • Disclaimer says:

April 1, 2023 at 5:05 am GMT • 7.7 hours ago ↑

How does LAURENT GUYÉNOT’s chronology compare to the chronology established by dendrochronology?

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

5. Anonymous[169] • Disclaimer says:

April 1, 2023 at 5:11 am GMT • 7.6 hours ago • 100 Words ↑

These articles on chronological revisionism are always difficult to follow unless you are knowledgeable in ancient/medieval history and archaeological methods. Can you just make a diagram that very clearly explains which years should be removed and which historical figures are the same as other figures? If you can’t do that reliably, then just provide your 5 best questions that mainstream historians cannot possibly answer satisfactorily. Thank you.

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

6. shahnameh says:

April 1, 2023 at 5:16 am GMT • 7.6 hours ago ↑

If, a HYPOTHECTICAL they exCommunicated the guy who invented(OK crafted,cryogenically) the BAGEL then we have no knowledge of their future depravity. Maybe for some yuks ck/out The Jews are Coming- eichmann execution(very comical- but uploaders feel our eyes are tooooooo tender:)

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

7. Odyssey says:

April 1, 2023 at 5:17 am GMT • 7.5 hours ago • 200 Words ↑

I expect many comments. I will reread the text, but I immediately see two positive things. First, history (in this case, the 1st millennium) is very falsified, and the main reason for that is the Vatican. Maybe answers to some questions can put us back on the right track.

Where was the cradle of European civilization and culture?

When did the Greeks come to Europe? (Philip was not Greek, nor did the term 'Greek' exist in his time)

It's really funny that Rome got its name from the Greek word 'Strong'. Why not start with those who founded the city of Rome and who probably gave it its name? And they were not Greeks because the term 'Greek' did not even exist at that time. So, what was the name of that language from which the word 'Strong' was supposedly taken? Or maybe the city's name comes from the simple expression 'place/space for living' (Ruma) given by the city founders, which much later gave rise to the English word 'room'.

So, who were Constantine and Diocletian?

Who were the Brigi (Phrygians, since the Greeks couldn't pronounce 'B'; =highlanders), and where did they come from? BERG, present in many names and toponyms, was born from the same root word.

So, who were (ethnically) the Romans, and who were the Goths?

Reply Agree/Disagree/Etc. This Commenter

8. Odyssey says:

April 1, 2023 at 5:41 am GMT • 7.1 hours ago ↑

Where do we come from? (2.48 min)

Watch Video At: https://youtu.be/gyEcUR_wnsU

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

9. ghali says:

April 1, 2023 at 5:43 am GMT • 7.1 hours ago ↑

In truth, Heinsohn is nothing more and nothing less than a Fascist. He supported Fascism from its inception to its current domination in the U.S., Israel and many of U.S. allies. Heinsohn is more than a Fascist; he is a Fascist propagandist.

ReplyAgree/Disagree/Etc. This Commenter

10. Zachary Smith says:

April 1, 2023 at 5:55 am GMT • 6.9 hours ago • 100 Words
@Anon001

| I'm no expert, but it feels like yet another German historical fakery/forgery attempt.

I have a somewhat different theory about this essay. The date at the top is March 31, but it went into the prime real estate on this site at 12:00 (EST) April 1.

So I'm going to call this one a big welcome to April Fool's Day of 2023.

Reply Agree/Disagree/Etc. This Commenter This Thread Hide Thread

11. anon[315] • Disclaimer says:

April 1, 2023 at 6:11 am GMT • 6.6 hours ago • 100 Words

It is surprising that

malagabay.wordpress.com

is not mentioned, for it contains a great amount of detailed proof (much of it citing Heinsohn) that chronological revisionism demonstrably includes much more of the past than is considered in this (Unz) article — and involves massive continental drift (in “historical” time) as well.

Additionally, omitting Edwin Johnson as an important pre-Velikovskian chronological revisionist is baffling. Why?

Reply Agree/Disagree/Etc. This Commenter

12. WingsofaDove says:

April 1, 2023 at 7:05 am GMT • 5.7 hours ago • 100 Words ↑

I recently read Herodotus' History. Writing in 450 BC he writes about Persia and Egypt based on his travels to those places and never mentions the Judeans or Galileans, seems to have 0 notion of those tribes so one wonders did they even exist at the time?

By the way the author is suggestive in the above article but I can't quite figure out what he is suggesting. Seems like he could state his premise explicitly at the beginning with a clear chart of his "new chronology".

Also I thought carbon dating had proved the accepted chronology?

Reply Agree/Disagree/Etc. This Commenter

← Martin Luther King: Was He Good Enough ...

Leave a Reply -

Remember My Information Why?

Email Replies to my Comment

 Přihlaste se k odběru tohoto vlákna komentářů přes RSS
Přihlaste se k odběru všech komentářů Laurenta Guyénota prostřednictvím RSS